

ת"פ 641/10/16 - מדינת ישראל נגד אחמד טרדה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 641-10-16 מדינת ישראל נ' טרדה(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אחמד טרדה (עציר)

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם, אחמד תייסיר טרדה ת.ז 401702766 יליד 1996 מהכפר תפוח נעצר ביום 29/09/2016 וביום 02/10/2016 הוגש נגדו כתב אישום בבית משפט זה.

כתב האישום שבו הודה הנאשם מייחס לנאשם 2 אישומים נפרדים, לפיהם בימים 29/09/2016 ו- 13/06/2015 שהה הנאשם שהינו תושב האזור, בארץ, שלא כדין מבלי שהחזיק בהיתר שהיה ו/או תעסוקה כדין .

הנאשם הודה והורש בשתי עבירות של כניסה לישראל של כחוק, עבירות לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952 .

ב. ראיות המאשימה לעונש וטיעוני המאשימה לעונש:

1. המאשימה טענה כי מתחם הענישה הראוי הינו 1-6 חודשי מאסר עבור כל כניסה, קרי 12-2 חודשי מאסר בפועל (ברף הבינוני-גבוה), ועונש נוסף בגין הזיוף וכן מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

2. המאשימה טענה כי יש להביא בחשבון עברו הנקי של הנאשם ואת הודייתו המהירה, אך יחד עם זאת, יש לבכר את שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי בצד העבירות שבהן הורשע, ולהשית עונש אשר ירתיע אחרים המבקשים להיכנס ארצה שלא כדין.

3. המאשימה טענה כי לעבירה אשר עבר המשיב ישנן גם השלכות על בטחון המדינה, שכן בעת האחרונה פוקד את מדינתנו גל טרור, בו צעירים מוסתים נטולי עבר פלילי מכלים זעמם באזרחים ישראלים נטען כי הדבר הינו בידיעה שיפוטית ואינו צריך ראייה לפיכך נטען כי הפוטנציאל הביטחוני בעבירות השהייה הבלתי חוקית בישראל, בלי פיקוח, מקשה להתחקות אחר כוונת השוהים, ולכן על בית המשפט להילחם בתופעה ולהשית עונשים מרתיעים.

4. לטענת המאשימה, הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות הם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, ופגיעה בביטחון המדינה ובריבונותה וביכולתה להגן על שלום אזרחיה.

ג. ראיות ההגנה לעונש וטיעוני ההגנה לעונש:

1. מטעם ההגנה נטען כי הנאשם חפץ לעבוד ולהביא שבר לביתו, אשתו עומדת ללדת הוא חפץ בפרנסה בלבד וכך יש לדון אותו .

2. מטעם ההגנה נטען כי בעניינו נאשם אשר הודה במיוחס לו או לחלופין להסתפק בתקופת המעצר שכבר בוצעה, תוך הטלת עונש הצופה פני עתיד. בין השאר כי הנאשם התקשה לעמוד בתנאי שחרור ולהציג ערבים .

ד. עקרונות מנחים כלליים בשיקול הדעת לעונש:

1. ב"כ הצדדים טענו את טענותיהם, בכפוף לסעיף 40 לחוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977. סעיף זה, אשר הוא חלק מתיקון 113, כולל בתוכו דיני ראיות חדשים ומעגן דיני ראיות ישנים, והכל בעניין הוכחת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בכפוף לכך לא קיבל ביהמ"ש טענה מטענות הצדדים, אלא ככל שעלתה בקנה אחד עם כתב האישום או עם הסכמתם שלהם.

2. בקביעת העונש הראוי שקל בית המשפט את השיקולים המפורטים והמאורגנים על פי חוק העונשין (תיקון מס' 113) התשע"ב 2012. תיקון זה עוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

3. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע, לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם. במסגרת יישום עקרון זה נאמר כי העבירה אשר בוצעה כללה בתוכה יסוד של הפרת הסדר הציבורי עניין זה ניתן לשקול משני כיוונים כיוון האחד הינו הכיוון ההומניטארי, אשר מביא בית המשפט להזדהות עם הנאשם החפץ בחופש תנועה ובפרנסה מנגד, מדינת ישראל זכאית, ככל מדינה, לקבוע

מי יהיו הנכנסים בשעריה, ומי לא יכנס בהם.

4. ביהמ"ש התחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובמדיניות הענישה הראויה, וכן התחשב, לצורך הערכת חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה.

5. בשלב הראשון: קובע בית המשפט כי הנאשם חטא בשני אירועים בהם נכנס לישראל שלא כחוק .

6. בשלב השני: קובע בית המשפט את מתחם הענישה הראוי על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה . שלב זה כפוף לשני חריגים שיש בכוחם לפרוץ את מתחם הענישה הראוי, והם הגנה על שלום הציבור מחד ושיקולי שיקום מאידך.

7. בשלב השלישי: אומד בית המשפט את השפעת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה.

8. בית המשפט מתייחס בקביעת מתחם הענישה למדיניות הענישה הנהוגה במחוזנו - מחוז הדרום .

ה. מתחם הענישה

מן הפסיקה עולה רמת ענישה אשר לפיה יש לגזור בעבירות דומות עונש הכולל מאסר בפועל הנע בין 0 עד 5 חודשי מאסר לעבירה יחידה מע"ת והתחייבות. העונש המדויק נקבע בהתאם לדקויות של הנסיבות המקלות או המחמירות לפי העניין וזהו גם התחום הנכון לקביעת מתחם ענישה.

לעניין קנס יש לקבוע מתחם קנס של 250 - 2,000 ₪ לכניסה יחידה .

לעניין העונש הראוי בעבירות השהייה הבלתי חוקית, פסק בית המשפט העליון ב רע"פ 3677/13, מוחמדאלהרושני' מדינת ישראל:

"העונש ההולם במקרה של מי שעבר עבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברת לראשונה, ללא עבירות נלוות, עומד על מאסר על תנאי ... עולה כי מרבית העונשים בעבירת השב"ח לצרכי פרנסה נמוכים מחודש מאסר בפועל ... מעלה תמונה לפיה העונשים שנגזרים בפועל נמוכים ברובם מחודש מאסר בפועל".

"מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת השב"ח לצרכי פרנסה כוללת גם עונשי מאסר על תנאי... ומבוססת על

עברו הפלילי של הנאשם, זאת מבלי שנקבע מתחם עונש הולם נפרד לעונש המאסר על תנאי. על פי רוב, כאשר מדובר במי שעבר עבירה אחת, ואין באמתחתו עבר פלילי, מושת עליו עונש מאסר על תנאי הנע בין חודשיים לארבעה חודשים ...

חשוב להבהיר ... שראוי שבית משפט הגוזר עונש בגין עבירות שונות, יגזור גם עונשים נפרדים על תנאי לכל עבירה, אך אין מן הנמנע שייקבע עונש כולל, תוך שבית המשפט שגוזר את התנאי ישים ליבו לצורך לשמור על מידתיות התנאי ביחס לעבירות שעבר הנאשם וכן ביחס לעבירות הנוספות בעניין נגזר התנאי".

"מפסיקת הערכאות הדיוניות עולה כי מדיניות הענישה הנהוגה כוללת גם קנסות, אם כי במקרים נדירים, ובסכומים נמוכים הנעים בין 500 ש"ח לבין 2,500 ₪".

"משקלול האמור, מצאתי שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברת לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, באופן הבא: עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. בנוסף אני סבור כי יש לקבוע מתחם עונש לקנס שנע בין 0 ש"ח לבין 2,000 ש"ח. אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן יהיה להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם". זאת משום שעבר פלילי הוא נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שחלה הוראת סעיף 40א(11) לחוק העונשין, ומאפשרת התחשבות בה בעת גזירת העונש בתוך המתחם".

חלקו השני של גזר הדין יפרט בית המשפט את רשימת הנסיבות בהן התחשב ביהמ"ש לפי הסדר הבא:

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה .

נזק בעין ונזק פוטנציאלי:

ביהמ"ש שקל לקולא כי לא נגרם נזק ממעשיו של הנאשם, אך שקל לחומרא כי פוטנציאל הנזק הגלום במעשיו הינו בינוני יחסית למדרג בעבירות מסוג זה ויש להתייחס בחומרה רבה יותר לכניסה המתבצעת בזמן שבו מתבצעות פעולות פוגעניות כנגד מדינת ישראל לרבות העומס המשמעותי הנוסף המוטל על כוחות הביטחון.

חלופ הזמן מאז ביצוע העבירות ורציפות

בית המשפט שקל את העובדה כי המדובר ברווח זמן כשנה וחצי בין העבירות אשר נסיבה זו, מן הדין הוא שתביא להקלה בעונשו .

הסיבות שהניעו את הנאשם לבצע את העבירה:

ביהמ"ש שקל לקולא כי מניעי העבירה היו כולם כלכליים. הנאשם חפץ בפרנסה בלבד ומחומר הראיות עולה כי הנאשם לא התכוון לבצע עבירות נלוות ואין לו רקע או עבר בטחוני או פליליץ

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם:

בית המשפט שקל את עובדת נישואיו של הנאשם והלידה הקרובה .

עברו הפלילי של הנאשם :

עברו הפלילי של הנאשם - נקי .

הודאה בהזדמנות הראשונה :

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה עוד בשלב המעצר עד לתום ההליכים ובכך חסך מזמנו של בית המשפט .

הצורך בהרתעת עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, בשל מהות העבירה או שכיחותה:

בית המשפט שקל לחומרא כי העבירה ומאפייני ביצועה הינם שכיחים למדי ויש להרתיע את הציבור המועד הכולל אנשים ובתנאיו של הנאשם מביצוע עבירות דומות.

נקודות המשיכה הכלכליות והביטחוניות של עבירת השהיה הבלתי חוקית

ביהמ"ש העליון בפרשת פרג'ין האמורה לעיל, אמר את הדברים הבאים:

"אין צורך להיות מומחה בביטחון על מנת להבין כי לשהייה בלתי חוקית אוסף מגרעות, ראשית היא הפרת החוק, וזו רעה חולה, ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון ביטחוני והיו דברים מעולם ואין מדינה עלי חלד שלא תאבק בנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העלולים לסכן את ביטחונה ואף סיכנוהו..."

איזו היא הדרך שיבור לו ביהמ"ש בבואו להידרש לשאלת השוהים הבלתי חוקיים? והרי אין הוא חי בבועה או באולימפוס וברי הצורך במאבק בכניסה ובשהייה בלתי חוקית, מנגד נעיר לנו גם האידך גיסא, מצוקה, חיפוש פרנסה, ובמקרים רבים עבר נקי. מהו האיזון הנכון? איזון הוא השמו של היעד השיפוטי."

מנגד אין להתעלם מכך שהמדובר בעבירה שמניעה כלכליים ומשום כך מרכז הענישה הראוי הוא כלכלי .

לעניין העונש הראוי בעבירות השהייה הבלתי חוקית, פסק בית המשפט העליון ב רע"פ 3677/13, מוחמדאלהרושנ' מדינת ישראל

י. פסיקתא:

בשים לב לשיקולים אלו אשר נמנו גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) חודש ויום מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו .

(ב) 90 מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 12 חודשים מיום שחרורו עבירה בה הורשע בתיק זה או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

(ד) קנס כספי על סך 300 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום מתן גזר הדין טרם שחרורו של הנאשם ממאסר וכתנאי לשחרור . - ולאחריו יחולו הוראות סעיף 71 חוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977 .

אני מורה כי בשל היות הקנס מובטח במאסר לא ישא הפרשי ריבית והצמדה ולא יועבר למרכז לגביית קנסות .

בשל שאילתות שעלו בעניין זה בתיקים קודמים, ממזכירות בית המשפט ומן השב"ס ועל מנת להסיר תקלה העלולה לעלות חלילה בשלילת חירות אני מביא את נוסח הסעיף הרלוונטי:

71. (א) בית המשפט הדן אדם לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד שלוש שנים למקרה שהקנס כולו או מקצתו לא ישולם במועדו

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפני שנסתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.

מתיר למשיב ביצוען של 5 שיחות טלפון בהתאם לנהלי שב"ס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, י"ד תשרי תשע"ז, 16 אוקטובר 2016 .

עקב החג יקרא גזר הדין על ידי כב' השופט התורן באולמו ויכנס לתוקף החל ממועד קריאתו לנאשם.